

[Forsvarsministeren]

viser, at der såvel i tiden indtil mødet som efter mødet er en vis uforudset afgang af værnepligtige bl.a. i forbindelse med efterkassation. Hertil kommer den usikkerhed, der ifølge sagens natur er en del af selve budgetteringen. Jeg henviser herved til mit svar på spørgsmål S 1656.

På nuværende tidspunkt viser ministeriets prognose imidlertid, at afgivelsen fra det på finansloven for 1986 budgetterede kun vil blive et mindreforbrug på 2-3 pct.

Spm. nr. S 1658

Til *justitsministeren* (26/8 86) af:

Lenger (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at loftspladerne i sikringscellerne i anstalten ved Herstedvester indeholder asbest, og at varmluftindblæsningen, der sidder umiddelbart under loftet, er beklædt med asbest på samtlige rør?«

Begrundelse

Jeg har fået oplyst, at loftspladerne i sikringscellerne i anstalten ved Herstedvester indeholder asbest, og at samtlige rør til varmluftindblæsningen i sikringscellerne er beklædt med asbest.

Noget sådant er i sig selv en ganske alvorlig sag, men værre bliver det, når man tænker på, at de mennesker, der skal opholde sig i sikringscellerne, jo ikke selv vælger dette. Sikringscellerne anvendes efter reglerne for at afværge truende vold, betvinge voldsom modstand eller hindre selvmord og anden selvbeskadigelse. Som alt andet inden for fængselsvæsenet er der tale om et ukontrollerbart skøn, som kan anvendes efter for-godtbefindende; men af begrundelserne kan det udledes, at fanger, som anbringes i sikringscellen, i forvejen er i en belastende situation. Det bliver naturligvis ikke bedre af at anbringe dem i et rum med asbest.

Dertil kommer, at anstalten ved Herstedvester er den flittigste bruger af sikringscelle. I 1985 blev de gennemsnitligt anvendt hver tiende dag og i et antal, svarende til, at hver tredje fange måtte en tur derind. Efter reglerne skal sikringscellerne være godkendt af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Svar (15/9 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

På anstalten ved Herstedvester er der en sikringscelle, der er godkendt af direktoratet samt 6 celler til anbringelse i enrum. Lofterne består af malede gipsonitplader. Væggene er pudsede og malede. Alle celler er forsynet med radiatorer, idet radiatoren i sikringscellen dog er indbygget i muren. Alle cellerne er tilsluttet et centralt ventilationsanlæg, der udsuger luften fra cellerne. Hverken celler eller ventilationskanaler indeholder asbest.

Spm. nr. S 1659

Til *industriministeren* (26/8 86) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Agter ministeren på baggrund af oplysningerne i Vesterbrobladet den 30. juli, 13. august og 20. august om urimeligt høje præmieforhøjelser på familieforsikringer at fremsætte forslag til ændring af lov om forsikringsvirksomhed, så forsikringstilsynet kan gribe ind mod urimelige præmieforhøjelser, f.eks. når der er begrundet mistanke om, at forsikringsselskaberne lader en type forsikringstagere betale stigende omkostninger for en anden type forsikringstagere?«

Begrundelse

Som det fremgår af de nævnte artikler, synes det i høj grad at være stigende uheldsfrekvens på grund af det større antal biler, der er skyld i forsikringsselskabernes stigende udgifter. Denne oplysning synes bl.a. at fremgå af årsberetningen for Kgl. Brand.

Et af de selskaber, der har udmærket sig ved nogle af de største præmieforhøjelser, nemlig på 289 pct., er Østifterne. I følge årsberetningen fra forsikringstilsynet for 1984 var dette selskabs præmieindtægter fra privatforsikring på 54 mill. kr., mens udgifterne til skader var på 25 pct. For bilforsikringen er de tilsvarende tal 20 mill. kr. og 17 mill. kr. Disse tal synes at vise, at familieforsikringer er en noget bedre forretning end bilforsikringer. Da der samtidig er større konkurrence om bilforsikringer end om familieforsikringer, er en mistanke om omkostningsflytning nærliggende.

I den nævnte årsberetning nævnes det, at forsikringstilsynet kun kan tage sig af klager over præmieforhøjelser, hvis der kan påvises monopoldannelser, og det er næsten aldrig